

Huollamme ja korjaamme laivojen
radiot, tutkat ja kompassit.
Teemme myös sähköalan korjaustöitä.

Kotkan Sähköpaja Oy

Kotka, Keskusk. 9. Puh. 12 417 ja 12 418

Työajan jälkeen:
Radio- ja tutkakorjaukset 14 827
sähkö " 63 939
sekä 14 875

Suoritamme sähkö-, merenkulku- ja
radiolaitteiden asennus-, korjaus- ja
huoltotöitä sekä laadimme asennus-
suunnitelmia maa- ja laiva-asennuksia
varten

Turun Asennuspaja

Kristiinankatu 4, Turku
Puhelin 18 294 tai 20 052

Visi-Radio Oy

Kotka, Keskuskatu 26, puh. 13 770

Työajan jälkeen puh. 62 343

**Suomen suurimman vientisataman
ainoa tutka- ja radioerikoishuolto**

OY THOMBROKERS AB

Shipbrokers - Chartering agents -

Shipowner

Et. Esplanadikatu 18, Helsinki 13

Telephone 61 211

Telex 12-544, 12-644

Telegrams: "thombro"

Hankoniemen Radio

Hanko, Vuorikatu 12, puh. 73 57

Kontt.ajan jälkeen 62 10 ja 76 37

Täydellinen radio- ja tutkahuolto

ST Startrading oy-ab

FABIANINKATU 5 FABIANSGATAN

Huolto/Service 624 519
Myynti/Försäljning 653 590 telex 12-1489
kontt.ajan jälkeen } 652 809
eft. kontorstid }

STARTRADING

— Myy ja huollaa laivaradiolaitteita, tutkia, kaiku-
luotaimia, hyrräkompassseja ja automaattiohjaus-
laitteita.
— Försäljning och service av fartygsradio, radar
gyrokompasser och autostyrnings apparater.

KAKSI RADIOSÄHKÖTTÄJÄN PAIKKAA AVOINNA JÄÄNMURTAJISSA

Merenkulkuhallituksesta saamamme tiedon mu-
kaan on jäänmurtaajissa haettavana lokakuun 12
päivään mennessä kaksi radiosähköttäjän virkaa,
joista yksi on ensimmäisen radiosähköttäjän A 17
pl:n virka ja toinen toisen radiosähköttäjän A 16
pl:n virka. Molempiin virkoihin on pätevyysvaati-
muksena I luokan kansainvälinen radiosähköttäjän

tutkinto. Kun näistä nyt avoinna olevista viroista
tullaan todennäköisesti ensimmäisen radiosähköttä-
jän virkaan nimittämään joku jäänmurtaajien nykyi-
sistä A 16 pl:n radiosähköttäjistä, tulee näin avoi-
meksi joutuva toinenkin A 16 pl:n virka täytettä-
väksi myöhemmin tänä syksynä. Näin ollen voivat
asiasta kiinnostuneet I luokan radiosähköttäjän
pätevyyden omaavat radiosähköttäjät lähettää haku-
paperinsa Merenkulkuhallitukselle vielä lokakuun
12 päivän jälkeenkin.

Radiosähköttäjä

14. 10. 1967

N:o 5 1967 Kansainvälisten radiosähköttäjien äänenkannattaja

Lokakuu Julkaisija: Suomen Radiosähköttäjiliitto r.y., H:ki

18. vuosikerta Pää- ja vastaava toimittaja P. Siili

("Radiolennätin" 1930-31 - "Radio OH" 1932-49 - "Radiosähköttäjä" 1950-)

XX Pohjoismainen radiosähköttäjäkonferenssi

Elokuun 28—29 päivänä 1967 pidettiin Oslolla
pohjoismainen radiosähköttäjäkonferenssi, joka oli
järjestyksessään kahdeskymmenes. Konferenssiin
osallistuivat Norjasta Elgar H. Ottersen, Islannista
Gudmundur Jensson, Ruotsista Gösta Hilding,
Tanskasta Sigurd Bøje Larsen ja H. Skovgaard-
Hansen sekä Suomesta Erkki Koivisto. Konferens-
sin puheenjohtajana toimi Elgar H. Ottersen.

Konferenssissa käsiteltiin seuraavat asiat:

- 1 Työehtosopimustilanne
- 2 Radiosähköttäjien koulutus
- 3 ITU-konferenssi 1967 ja radiopäivystys
- 4 ITU-konferenssiin osallistuva huomioitsija
sekä matkakustannusten jakaminen
- 5 Järjestöjen oikeus osallistua omassa maas-
saan kansainvälisten sopimusten muutoseh-
dotuksia koskevaan valmistelemaan työhön
ja järjestöjen ehdotus maansa edustajistossa
- 6 Jäsenmaksut
- 7 Sodanvaaralisämaksujen verotus
- 8 Ennakkovero lähi- ja kaukoliikenteessä
- 9 Meriväien lahjapalvelu maihin
- 10 Laivamaksun periminen merenkulkijain lä-
hettämistä sanomista
- 11 Lyhytaaltolähetykset merenkulkijoille
- 12 Merenkulkijain sosiaaliturvavakuutukset
- 13 YK:n palveluksessa olevien radiosähköttä-
jien palkat
- 14 Seuraava pohjoismainen radiosähköttäjä-
konferenssi

1. Työehtosopimustilanne

Eri maiden edustajat selostivat voimassa olevia
työehtosopimuksia sekä niitä muutoksia, joita nii-
hin oli tehty viime konferenssin jälkeen.

2. Radiosähköttäjien koulutus

Koulutuskysymyksestä käydyssä keskustelussa il-
meni, että missään pohjoismaassa radiosähköttä-
jien koulutusta ei vielä ole saatu sellaiselle ta-
solle, että se vastaisi radioalalla tapahtunutta kehi-
tystä. Tämän johdosta konferenssi hyväksyi julki-
lausuman, joka on julkaistu toisaalla tässä lehdessä.

3. ITU-konferenssi ja radiopäivystys

Bøje Larsen selosti kirjeenvaihtoa, jota on käy-
ty radiosähköttäjien huomioitsijan saamisesta syksyl-
lä 1967 Genevessä pidettävään ITU:n (The Mari-
time World Administrative Radio Conference —
ITU) konferenssiin.

H. Skovgaard-Hansen selosti eri valtioiden te-
kemiä muutosehdotuksia, joita tullaan käsittelemään
tässä konferenssissa ja erikoisesti niitä ehdotuksia
joilla on suurin merkitys laivaradiosähköttäjille ja
heidän työolosuhteilleen. Tärkeimpiä muutosehdo-
tuksia todettiin olevan englantilaisten tekemä I ja
II luokan kansainvälisen radiosähköttäjän päte-
vyystodistuksen muuttamisesta siten, että tulisi
vain yksi yleinen pätevyystodistus kaikille radio-
sähköttäjille. Tätä ehdotusta ei kannatettu. Päi-
vystysaikojen muutosehdotuksen katsottiin lähinnä
olevan turvallisuuskohtiin liittyvän kysymyksen.

Päätettiin kääntä ITF:n puoleen pyynnöllä,
että se järjestäisi ITF:iin kuuluvien radiosähköttä-
jajärjestöjen yhteisen konferenssin, jossa käsiteltäi-
siin englantilaisten tekemää ehdotusta yhtenäispä-
tevyystodistuksen aikaansaamisesta radiosähköttä-
jille sekä radiosähköttäjien koulutuskysymystä.

4. ITU:n konferenssiin osallistuva huomioitsija sekä matkakustannusten jakaminen

Huomioitsijaksi ITU:n konferenssiin valittiin yk-
simielisesti radiosähköttäjä H. Skovgaard-Hansen.

Katsottiin, että ITU:n konferenssiin osallistuvan
radiosähköttäjien edustajan matka- ja päiväraha-
kustannukset jaetaan radiosähköttäjajärjestöjen jä-
senlukumäärän mukaisessa suhteessa ja että kus-
tannukset olisi jaettava kaikkien ITF:iin kuuluvien
radiosähköttäjajärjestöjen kesken.

5. Järjestöjen oikeus osallistua omassa maassaan kansainvälisten sopimusten muutosehdotuksia kos- kevaan valmistelemaan työhön ja järjestöjen edus- tus maansa edustajistossa.

Todettiin, että käytäntö vaihtelee suuresti eri
maissa. Päätettiin kulloinkin kääntä asianomaisten
viranomaisten puoleen silloin, kun kysymyksessä
on tärkeitä radiopäivystykseen ja radiosähköttäjien
liittyviä asioita.

6. Jäsenmaksut

Norja: 240 Nkr (108 mk) vuodessa. Vapaina olevilta 24 Nkr.

Ruotsi: 350 Rkr (219 mk) vuodessa + 25 Rkr (16 mk) takuukassaan, kunnes on maksanut siihen yhteensä 500 Rkr. Yhteensä 375 Rkr (235 mk).

Islanti: 2.000 Ikr (154 mk) vuodessa. Sijaiselta 500 Ikr.

Tanska: 360 Tkr (167 mk) vuodessa. Passiivijäsenet 30 Tkr.

Suomi: 110 mk vuodessa + 15 mk "tuparahastoon" laivajäseniltä. Rannikkoradioasemilla ja jäänmurtajissa 55 mk + 15 mk "tuparahastoon". Toisella toimialalla olevilta 15 mk vuodessa + 5 mk vapaaehtoisena "tuparahana".

7. Sodanvaaralisämaksujen verotus

Todettiin, että Norjassa on sodanvaaralisämaksut vapautettu verotuksesta vuoden 1967 alusta lukien, kun sensijaan muissa pohjoismaissa sodanvaaralisämaksut ovat edelleenkin verotettavaa tuloa.

8. Ennakkovero lähi- ja kaukoliikenteessä

Vertailtiin merimiesten verotusta eri maissa ja todettiin, että ennakkoverotuksessa on eräitä epäkohtia. Norjassa on merimiesverolaki parhaallaan uudistuksen alaisena.

9. Meriväen lahjapalvelu maihin

Tutustuttiin meriväen lahjapalvelua koskevaan nykyiseen käytäntöön, josta radiosähkötäjät laivoissa yleensä joutuvat huolehtimaan.

10. Laivamaksun periminen merenkulkijain lähettämistä sanomista

Norja: Eräitä yksityisiä tapauksia lukuunottamatta on laivamaksu maksettava radiosähkeistä ja radiokirjeistä laivalta maihin. Sensijaan radiopuheluista laivalta maihin ei peritä laivamaksua.

Ruotsi: Useat yksityiset varustamot eivät vaadi laivamaksua radiopuheluista ja radiosähkeistä.

Suomi: Eräissä pienemmissä varustamoissa ei laivamaksua vaadita laivalta lähetettävistä sähköistä ja puheluista.

Tanska: Eräät suuremmat varustamot eivät peri laivamaksua radiokirjeistä.

Päätettiin tiedustella ITF:n mahdollisuuksia saada yhteenveto eri maiden käytännöstä laivamaksujen perimisestä laivan henkilökunnalta radiosähkeistä ja radiopuheluista.

Lisäksi päätettiin tiedustella asianomaisilta televiranomaisilta, millä perusteella maksut vyöhykkeillä 3 ja 4 on määrätty. Konferenssi katsoi, ettei maksujen vyöhykkeellä 4 pitäisi olla suurempia kuin vyöhykkeellä 3.

11. Lyhytaaltolähetykset merenkulkijoille

Konferenssi käsitteli useita kysymyksiä, jotka liittyvät merenkulkijoille lähetettäviin lyhytaalto-ohjelmiin, radioututisiin ja lyhytaaltopuheluihin.

12. Merenkulkijain sisäliikenteen vakuutukset

Tutustuttiin eräisiin merenkulkijoiden eläke- ja sosiaaliturvaa koskeviin näkökohtiin. Päätettiin vaihtaa nyt voimassa olevat merimiesten eläkkeitä eri maissa koskevat säännökset.

13. YK:n palveluksessa olevien radiosähkötäjien palkat

Edellisessä pohjoismaisessa radiosähkötäjäkonferenssissa tehdyn päätöksen tuloksena ilmoitti Bøje Larsen että YK:n kenttäpalveluksessa olevien radiosähkötäjien palkat on 1. 7. 1967 alkaen korotettu 11—18 prosentilla.

14. Seuraava pohjoismainen radiosähkötäjäkonferenssi

G. Jensson esitti islantilaisen radiosähkötäjäjärjestön puolesta kutsun, että seuraava pohjoismainen radiosähkötäjäkonferenssi pidettäisiin Reykjavikissa loppukesällä 1968. Konferenssi hyväksyi kutsun.

TYÖTTÖMYYSKASSAN PERUSTAMINEN

Suomen Radiosähkötäjäliitto r.y:n vuosikokouksessa, joka pidettiin Helsingissä helmikuun 18 päivänä 1967, päätettiin perustaa työttömyyskassa laivaradiosähkötäjiä varten. Vuosikokous velvoitti liiton hallituksen kutsumaan koolle työttömyyskassan perustavan kokouksen. Lisäksi päätti vuosikokous, että jo vuoden 1967 jäsenmaksuun sisällytetään laivajäseniltä 5 markan suuruinen maksu perustettavan työttömyyskassan alkupääomaksi.

Mainittuun vuosikokouksen päätökseen viitaten ilmoitamme, että Suomen Radiosähkötäjäliiton työttömyyskassan perustava kokous pidetään marraskuun 1 päivänä 1967 klo 18.00 Marttatalon ravintolassa Uudenmaankatu 24 (6. kerros) Helsingissä. Kokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

- 1 Kokouksen avaaminen
- 2 Kokouksen päätösvaltaisuus
- 3 Kokouksen puheenjohtajan vaali
- 4 Kokouksen sihteerin vaali
- 5 Kahden pöytäkirjantarkastajan vaali
- 6 Työttömyyskassan perustaminen
- 7 Työttömyyskassan sääntöjen hyväksyminen
- 8 Kassan hallituksen jäsenten ja varajäsenten vaali
- 9 Jäsenmaksun suuruus ja suoritusajankohdat
- 10 Kassan hallituksen jäsenten ja tilintarkastajien palkkiot
- 11 Kahden tilintarkastajan ja kahden varatilintarkastajan vaalit
- 12 Kokouksen päättäminen

Kunnioittaen
Suomen Radiosähkötäjäliitto r.y.
Hallitus

Julkilausuma

hyväksytty Pohjoismaisessa radiosähkötäjäkonferenssissa Oslissa 28—29 päivänä elokuuta 1967.

Pohjoismainen radiosähkötäjäkonferenssi toteaa,

- että nykyinen radiosähkötäjien koulutus pohjoismaissa ei vastaa käytännön vaatimuksia laivoissa,
- että teknillinen koulutus, jollaista annetaan esim. Hollannissa, Englannissa, U.S.A.:ssa ja Japanissa, on huomattavasti korkeammalla tasolla ja antaa radiosähkötäjälle riittävän taidon voidakseen hoitaa yhtähyvin laivan radioasemalle kuuluvia kohteita kuin muitakin elektroniikkaan perustuvia laitteita tyydyttävällä tavalla,
- että muutoinkin tapahtuu nopeaa kehitystä merenkulun yhteyksissä, esim. SSB-teknikka, radiokaukokirjoitin ja kuvansiirto,
- että tällaiset apuvälineet tulevat lähitulevaisuudessa asettamaan yhä suurempia vaatimuksia radiosähkötäjille, kun on kysymyksessä näiden elektronisten apuvälineiden huolto,
- että valikoiva kutsumisjärjestelmä on kehityksen alainen ja että tämä uusi järjestelmä luultavasti tulee käytäntöön merenkulussa lähitulevaisuudessa,
- että International Chamber of Shippingin radiokomitea on ehdottanut, että nykyisen radioturvallisuuspalvelun vähintään 8 tunnin henkilökohtaista radiopäivystystä vähennettä-

siin tarkoituksella, että radiosähkötäjän työmäärää voitaisiin täten käyttää muihin tehtäviin.

Pohjoismainen radiosähkötäjäkonferenssi katsoo näin ollen,

- että lähitulevaisuuden kehitys merenkulun radioyhteyksissä aikaansaa sen, että radiosähkötäjä joutuu huolehtimaan ja hoitamaan huomattavasti kehittyneemmistä radiolaitteista kuin mitä nykyisin on käytännössä laivoissa,
- että teknillinen kehitys saattaa vaikuttaa siihen, että kansalliset viranomaiset tulevaisuudessa antavat automaattisille hälytyslaitteille suuremman merkityksen ja sentähden sallivat henkilökohtaisen radioturvallisuuspäivystyksen vähentämisen.

Pohjoismainen radiosähkötäjäkonferenssi vaatii,

- että nyt voimassa olevat määräykset radiopäivystyksestä säilytetään ennallaan,
- että radiosähkötäjien koulutus aina vastaa niitä vaatimuksia, jotka asetetaan radiosähkötäjille, kun kysymyksessä on kyky pätevällä tavalla käyttää ja huoltaa niitä yhteys- ja turvallisuusvälineitä, joilla laiva on varustettu,
- että radiosähkötäjien koulutusta laajennetaan siten, että heillä on myös pätevyyttä huolehtia muista elektronisista laitteista tavalla, jota International Chamber of Shipping suosittelee.

Merimieseläke

I luku Merimieseläkelain tarkoitus

1 §

Merimieseläkelain tarkoituksena on myöntää merimiestöimen perusteella kauppalaivastossa ulkomaanliikenteen palveluksessa olevalle vakuutetulle vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke ja hänen omaisilleen perhe-eläke ja hautausavustus.

II luku Merimieseläkelain soveltamisala

1. Merimieseläkelain alaiset henkilöt

1 §

Merimieseläkevakuutus on pakollinen ja vakuutuksen alaisia ovat kansallisuudesta riippumatta henkilöt, jotka ovat merimiestöimessä seuraavissa suomalaisissa aluksissa:

a) ulkomaanliikenteeseen käytettävässä kauppaluokassa (myös matkustaja-aluksessa),

b) merellä ansiotarkoituksessa toimivassa pelastusaluksessa,

c) merellä ansiotarkoituksessa toimivassa kalastusaluksessa, mikäli sen toiminta-alue ulottuu Itämeren ulkopuolelle, ja muunlaisessa jäänsärkijässä kuin satamajäänsärkijässä.

2. Henkilöt, jotka eivät ole merimieseläkelain alaisia

a) ainoastaan suomalaisessa aluksessa palveltu aika lasketaan hyväksi merimieseläkettä määrättäessä, eikä näin ollen ulkomaalaisessa aluksessa palveltua aikaa oteta huomioon.

b) ainoastaan merimiestöimessä oleva henkilö on vakuutettu. Näin ollen muut aluksessa mahdollisesti olevat henkilöt, kuten laivaväen perheenjäsenet, supercargo, muusikkerit, tilapäinen korjaushenkilöstö, yksinomaan kalastukseen osallistuvat henkilöt ym. jäävät vakuutuksen ulkopuolelle, vaikka heidät olisivatkin merkitty miehistöluetteloon.

HUOMIO

TÄRKEÄ TIEDOTUS HERROILLE SÄHKÖTTÄJILLE

Palvelemme Teitä erittäin edullisesti ja varmasti Kielin kanavassa.

Päivä- ja yöpalvelu. Edulliset hinnat pienissäkin tilauksissa.

Keskustelkaa asiasta koko laivahenkilökunnan kanssa ja tilatkaa uusi Suurluettelon. Uusi luettelo matkaradioista 1964/65 on nyt saatavissa.

Tilatkaa jo tänään kokeeksi niin voimme henkilökohtaisesti neuvotella edullisista toimitusehdoistani.

Suurempia tilauksia voimme toimittaa myös tanskalaisiin satamiin.

Kirjoittakaa jo tänään, se on Teille edullista.

Firma Werner Gerberding 23 Kiel, Nietzschestr. 29

Telefon: Kiel 50 342 - Telegramme: 50 342 Gerberding Kiel

2. Vanhuuseläkkeen suuruus

16 §

Vanhuuseläkkeen suuruus määrätään prosenttina siitä keskimääräisestä kuukausipalkasta, jonka vakuutettu on 18 viimeisen palvelukuukauden aikana ansainnut, tai jos hän on ollut palveluksessa tätä lyhyemmän ajan, koko palvelusaikanaan. Palkalla tarkoitetaan vakuutetun rahana merimiestoimen perusteella ansaitsemaa peruspalkkaa ja ikälisiä.

Prosenttimäärä on 1/6 % keskimääräisestä kuukausipalkasta kutakin maksukuukautta kohden. Purjehduskausi lasketaan eläkkeen suuruutta määrättäessä vastaavan puolta maksukuukautta, joten jos vakuutetulla on oikeus laskea hyväksi myös purjehduskuukausia, lasketaan 1/12 % keskimääräisestä kuukausipalkasta kutakin purjehduskuukautta kohden.

Vanhuuseläketä ryhdytään hakemuksesta maksamaan, kun vakuutetun työsuhte eläkeiän saavuttamisen jälkeen on päättynyt.

12 §, 22 §

Maksukuukausiksi ei lasketa sitä aikaa, jonka vakuutettu on ollut merimiestöimessä täytettyään vanhuuseläkeiän, mutta eläkettä, kun sitä ryhdytään suorittamaan, korotetaan yhdellä prosentilla

jokaista kuukautta kohden, jolta hän eläkeiän täytettyään on suorittanut maksua eläkekassalle. Sen jälkeen kun vanhuuseläke on myönnetty, suoritetaan sitä eläkkeensaajan koko eliniän riippumatta siitä, onko hän työssä vai ei, mutta eläkettä ei enää koroteta.

Esimerkki:

Merimies A haluaisi siirtyä eläkkeelle 57-vuotiaana, jolloin hänellä on oikeus laskea hyväkseen 270 purjehduskuukautta ja 150 maksukuukautta. Eläkeikä laskettaessa todetaan, että hän olisi ollut oikeutettu saamaan eläkkeen jo 55-vuotiaana. Näin ollen hän eläkkeen suuruutta määrättäessä saa laskea hyväkseen 270 purjehduskuukautta ja eläkeikään mennessä ansaitsemansa 126 maksukuukautta. Laskutoimituksella $1/12 \times 270 + 1/6 \times 126 = 43,50$ % saadaan selville eläkkeen suuruus keskipalkasta. Jos keskipalkka on ollut 800 mk/kk, on peruseläke 348 mk/kk. Kun vakuutetulla on oikeus lisäksi saada eläkkeeseen 24 % korotus, tulee eläkkeen suuruudeksi 431,52 mk/kk.

3. Työkyvyttömyyseläkkeen suuruus

16 §, 12 §

a) Jos työkyvyttömyys on alkanut vuoden kuluessa työsuhteen päättymisestä, lasketaan eläkkeen

c) Vakuutuksen ulkopuolelle jäävät henkilöt, jotka ovat valtion virkasuhteessa. Tämä säännös koskee valtion jäänmurtajien päällystystä.

d) vakuutuksen ulkopuolelle jäävät henkilöt, jotka ovat tulleet merimiestöimeen ensimmäisen kerran, miehistöön kuuluvat 60 vuotta ja päällystöön kuuluvat 65 vuotta täytettyään. Käytännöllisistä syistä peritään heiltä kuitenkin vakuutusmaksu, mutta he tai heidän kuolinpesänsä saavat sen takaisin korkoineen työsuhteen päätyttyä.

3. Välttävää säännöksiä

68 §

a) Henkilö, joka ei ole ollut merimiestöimessä 31. 5. 1953 jälkeen, ei ole oikeutettu eläkkeeseen.

1 §

b) Jos syntyy erimielisyyttä siitä, onko johonkin henkilöön tai jossakin aluksessa palveleviin henkilöihin nähden sovellettava merimieseläkelaki, on Merimieseläkekassan hallituksessa oikeus ratkaista asia.

III luku

Merimiespalveluksessa olevien eläkeuudot ja oikeus eläkkeen saamiseen

Merimieseläkelain mukaan suoritetaan vakuutetuille vanhuuseläkkeitä ja työkyvyttömyyseläkkeitä sekä heidän omaisilleen perhe-eläkkeitä ja hautausavustuksia.

1. Minkä ikäisenä vanhuuseläkkeen voi saada?

14 §

Vanhuuseläkkeen voi vakuutettu saada, mikäli hän on eläkeiän täyttyään työsuhteessa, miehistöön kuuluva 60 vuoden ja päällystöön kuuluva 65 vuoden iässä. Jos vakuutettu on ollut pitkään merimiestöimessä, voi hän saada eläkkeen aikaisemminkin allaolevasta taulukosta ilmenevällä tavalla:

MIEHISTÖ

Ikä	59 v.	58 v.	57 v.	56 v.	55 v.
Maksukuukausien vähimmäismäärä	252	264	276	288	300

PÄÄLLYSTÖ

Ikä	64 v.	63 v.	62 v.	61 v.	60 v.
Maksukuukausien vähimmäismäärä	312	324	336	348	360

11 §

Maksukuukausilla tarkoitetaan sellaisia kuukausia, joilta vakuutettu on suorittanut vakuutusmaksuja merimieseläkekassalle, t.s. on ollut palveluksessa merimieseläkelain tarkoittamassa aluksessa.

65 §

Purjehduskuukausilla tarkoitetaan sellaisia kuukausia, jotka vakuutettu on ollut palveluksessa merimieseläkelain tarkoittamassa aluksessa ennen merimieseläkelain voimaantuloa 1. 6. 1956.

66 §

Eläkeikä määrättäessä lasketaan maksu- ja purjehduskaudet samanarvoisiksi.

14 §

Vanhuuseläketä ruvetaan hakemuksesta suorittamaan siitä alkaen, jolloin vakuutettu, täytettyään eläkkeen saantiin oikeutettavan iän, on jättänyt merimiestöimen. Esimerkki: Merimies A on, täytettyään 55 vuotta, ollut merillä 35 vuotta keskimäärin 9 kuukautta vuodessa, jolloin hänellä on 315 kuukautta palvelusaikaa. Edelläolevan taulukon mukaisesti hän saa eläkkeen 55 vuoden ikäisenä.

2. Milloin työkyvyttömyyseläkkeen voi saada?

15 §

Oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen on vakuutetulla, jonka ansiomahdollisuuksien on sairauden, vian tai vamman johdosta arvioitava alentuneen vähintään kolmanneksella siitä, mitä häntä vastaavassa asemassa merimiestöimessä oleva ansaitsee, edellyttäen,

a) että sanotun tilan on katsottava olevan pysyvä tai se on kestänyt yhdenjaksoisesti kuusi kuukautta, sekä

b) että työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin vuosi on kulunut työsuhteen päättymisestä.

26 §

Työkyvyttömyyseläketä aletaan suorittaa sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa työkyvyttömyyden alkamista, ei kuitenkaan takautuvasti vuotta pitemmältä ajalta ennen eläkkeen hakemista.

3. Milloin perhe-eläkkeen voi saada?

15 a §

Jos vakuutettu on kuollut, ollessaan oikeutettu saamaan edellä 1 ja 2 kohdassa mainittua vanhuus- tai työkyvyttömyyseläketä, saavat hänen omaisensa eräin rajoituksin perhe-eläketä.

15 b §

Omaisilla tarkoitetaan vakuutetun tai eläkkeensaajan puolisoa ja 18 vuotta nuorempaa lasta. Lisäksi ovat eläkkeeseen oikeutettuja 18 vuotta nuorempi ottolapsi, aviopuolison lapsi, jonka huoltaja edunjähtäjä oli sekä miehen osalta avioliiton ulkopuolella syntyntä lasta, jonka suhteen elatusvelvollisuus on vahvistettu.

4. Milloin hautausavustuksen voi saada?

15 c §

jos sellainen 21 mutta ei 67 vuotta täyttänyt vakuutettu, jonka omaiset olisivat oikeutettuja saamaan perhe-eläketä, kuolee, suoritetaan vakuutetun leskelle, tai mikäli vakuutettu ei ollut kuollessaan naimisissa, hänen kuolinpesälleen hautausavustusta. Kuolinpesälle suoritetaan hautausavustusta vain, jos sen osakkaina on vakuutetulle suoraan etenevässä polvessa (lapset ja lastenlapset) oleva henkilö, vakuutetun ottolapsi tai jompikumpi vanhemmista.

IV luku

Meripalveluksessa olevien eläkkeiden suuruus

20 §

1. Eläkkeiden enimmäismäärä

Vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeiden enimmäismäärä on 50 % keskikuukausipalkasta.

22 §

Jos vakuutettu pysyy merimiestöimessä eläkeiän täytettyään ja eläkettä tämän johdosta korotetaan, ei ylärajaa vanhuus- ja perhe-eläkkeessä tältä osin ole.

suuruutta määrättäessä hyväksi ne maksu- ja purjehduskuukaudet, joihin vakuutetulla työkyvyttömyyden alkaessa oli oikeus. Vakuutettu saa laskea lisäksi hyväkseen maksukuukausina sen ajan, jonka hän olisi ollut merimiestoimessa eläkeikänsä saakka, ellei olisi tullut työkyvyttömäksi, edellyttäen että:

työkyvyttömyys on johtunut sellaisesta sairaudesta, viasta tai vammasta, jonka vakuutettu on saanut lain tarkoittamassa merimiestoimessa, tai työkyvyttömyys on johtunut muuna aikana saadusta sairaudesta, viasta tai vammasta, ja vakuutettu on työsuhteen alkamista edeltäneiden kahdeskantoista kalenterikuukauden aikana ansainnut vähintään kuusi maksukuukautta tai se työsuhte, jonka perusteella ratkaistaan, onko vakuutetulla oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen, on kestänyt vähintään neljä kuukautta.

16 §

b) Jos vakuutetun ansiomahdollisuudet ovat alentuneet enemmän kuin kahdella kolmanneksella, suoritetaan eläke sen suuruisena, kuin mitä maksu- ja purjehduskuukausien osoittama prosenttimäärä keskikuukausipalkasta tekee. Jos ansiomahdollisuuksien aleneminen on enemmän kuin yksi kolmasosa mutta vähemmän kuin kaksi kolmasosaa, suoritetaan puolet lasketusta eläkkeestä.

Esimerkki:

Kaikki ne vakuutetut, jotka tulevat työkyvyttömiksi ollessaan oikeutetut laskemaan hyväksi tulevan palvelusajan ja ovat alle 35-vuotiaita, saavat siis 50 % työkyvyttömyyseläkkeen, vaikka heillä ei aikaisempaa merimiespalvelusta olisikaan. Muussa tapauksessa lasketaan ne maksu- ja purjehduskuukaudet, jotka vakuutettu saa lukea hyväkseen ja lisäksi tuleva palvelusaika maksukuukausina. Laskutoimitus tehdään samalla tavoin kuin vanhuuseläketä laskettaessa. Voidaan todeta, että ainoastaan sellaisten henkilöiden, jotka vasta vanhempana ovat ryhtyneet merimiestoimeen, eläke jää alle 50 % keskikuukausipalkasta.

16 §

c) Jos vakuutettu ei saa laskea hyväkseen tulevaa palvelusaikaa, määräytyy hänen työkyvyttömyyseläkkeensä suuruus hänen ansaitsemiensa maksu- ja purjehduskuukausien mukaan ja eläkkeen suuruus lasketaan samoin kuin vanhuuseläkkeessä.

4. Hautausavustuksen suuruus

15 c §

Hautausavustuksen suuruus käy ilmi seuraavasta taulukosta:

Vakuutetun ikä kuollessa	Hautausavustuksen määrä mk
21—50	4.000,—
51—55	3.000,—
56—60	2.000,—
61—66	1.000,—

Hautausavustuksen määrä on sidottu indeksiin.

5. Perhe-eläkkeen suuruus

16 a §

Perhe-eläkkeen suuruus riippuu siitä vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeestä, jonka edunjäntäjä kuollessaan sai tai olisi ollut oikeutettu saamaan. Tästä eläkkeestä saa leski ja täysorpo 40 % ja

muu lapsi 20 %. Perhe-eläkkeen määrä ei kuitenkaan voi ylittää sitä eläkettä, jonka edunjäntäjä olisi saanut. Jos omaisille suoritettava eläkettä tämän johdosta joudutaan alentamaan, on niitä alennettava kunkin osalta samassa suhteessa.

Esimerkki:

Perämies B kuolee ja häneltä jää leski ja kolme alle 18-vuotiasta lasta. Jos hänen laskettu työkyvyttömyyseläkkeensä olisi ollut 600 mk/kk, saa leski 240 mk/kk ja kukin lapsi 18 ikävuoteensa saakka 120 mk/kk eli yhteensä 699 mk/kk.

V luku

Meripalveluksesta eronneiden eläkeuudot ja oikeus eläkkeen saamiseen

17 §

Tässä yhteydessä tarkoitetaan meripalvelusta eronneella vakuutettua, jolla ei ole oikeutta saada varsinaista, merimieseläkelain 14 §:ssä tarkoitettua vanhuuseläketä tai 15 §:ssä tarkoitettua työkyvyttömyyseläketä. Heillä on kuitenkin oikeus vapaakirjan perusteella saada vanhuus- ja työkyvyttömyyseläketä. Oikeutta perhe-eläkkeeseen tai hautausavustukseen ei omaisilla ole.

1. Vanhuuseläke

Vanhuuseläkeikä on 65 vuotta. Vanhuuseläkkeen suuruutta laskettaessa otetaan huomioon kaikki ne maksukuukaudet, jotka vakuutettu on ansainnut 1. 1. 1967 jälkeen sekä lisäksi ne aikaisemmat maksu- ja purjehduskuukaudet, jotka hänellä mahdollisesti on oikeus laskea hyväkseen. Eläkkeen suuruus määrätään näin saatujen maksu- ja purjehduskuukausien perusteella samoin kuin varsinaisessa vanhuuseläkkeessäkin.

2. Työkyvyttömyyseläke

Työkyvyttömyyseläkkeen voi saada, jos vakuutettu on tullut sairauden, vian tai vamman takia kykenemättömäksi suorittamaan entistä työtään tai muuta työtä, mitä on pidettävä ikä, ammattitaito ja muut seikat huomioonottaen hänelle sopivana ja kohtuullisen toimeentulon turvaavana ja työkyvyttömyyden voidaan arvioida kestävä vähintään vuoden. Työkyvyttömyyseläkkeen suuruus määrätään samoin kuin edellä 1) kohdassa mainitun vanhuuseläkkeenkin. Vapaakirjan perusteella ei suoriteta puolta työkyvyttömyyseläketä.

VI luku

Merimieseläke ja muu eläketurva

Eräät pakolliset eläketurvan muodot otetaan huomioon merimieseläketä maksettaessa. Sen sijaan vakuutetun vapaaehtoisesti ottamat vakuutukset, kuten henki-, sairaus-, elinkorko- ym. vakuutukset eivät vaikuta merimieseläkkeeseen.

1. Merimieseläke ja kansaneläke

27 §

Jos vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saajalla on oikeus saada myös kansaneläketä, vähennetään, milloin kansaneläkkeen ja merimieseläkkeen yhteismäärä ylittää 60 % eläkkeensaajan vastaavassa asemassa merimiestoimessa olevan ansioista, ylittävä osa merimieseläkkeestä. Merimieseläkelain nojalla maksettava vanhuus- tai työkyvyttömyyseläketä ei lueta vuosituksiksi kansaneläkkeen suuruutta määrättäessä, joten siis vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen saajalla on mahdollisuus saada myös kansaneläkkeen tukiosa.

NIILO PUTUS

60-

vuotias

Lokakuun 1 päivänä 1967 täytti 60 vuotta radiosähköttäjä, tekniikko Niilo Putus. Hän on syntynyt Koivistolla. Helsingin Teollisuuskoulun hän kävi vuosina 1937—40 ja II luokan kansainvälisen radiosähköttäjän tutkinnon hän suoritti 24. 4. 1947. Suomen Radiosähköttäjäliton jäsenenä hän on ollut 1. 6. 1950 alkaen. Vuonna 1950 hän toimi parin kuukauden ajan v.a. radiosähköttäjänä s/s Savoniassa. Vuosina 1928—41 hän palveli Laivastossa eri aluksilla ja rannikkoasemilla, vuosina 1941—47 Turun Laivastoasemalla viestimestarina ja vuosina 1947—53 radiokorjauspajan johtajana Helsingin Tukikohdassa. Hän on käynyt AUK:n sekä useita sotilaskursseja. Talvi- ja jatkosodassa hän toimi radiosähköttäjänä P/L Väinämöisessä ja rannikkoasemilla. Sannut SL ar, Vm 1 ja Vm 2. Vuosina 1953—64 hän toimi tekniikkona Oy Yleisradion neuvontalaboratoriossa Helsingissä. — Parhaat onnittelumme.

2. Merimieseläke ja tapaturmavakuutus, liikennevakuutus ja sotilasvammakorvaus

Jos vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saajalla on oikeus saada elinkorkoa tapaturmavakuutuslain tai sotilasvammalain perusteella tai jatkuvaa korvausta liikennevakuutuslain perusteella, vähennetään, milloin eläkkeiden tai korvausten yhteismäärä ylittää 60 % eläkkeensaajan vastaavassa asemassa merimiestoimessa olevan ansioista, ylittävä osa merimieseläkkeestä.

3. Merimieseläke ja muut työsuhte-eläkkeet

Merimieseläke on muihin työsuhte-eläkkeisiin nähden ensisijainen, ja näinollen riippuu muiden työsuhte-eläkkeiden saaminen niistä säännöksistä, jotka näihin nähden on voimassa.

4. Merimieseläke ja sairausvakuutus

28 §

Jos työkyvyttömyyseläkkeen saaja saa saman sairauden perusteella myös sairausvakuutuslain mukaista päivärahaa, suoritetaan työkyvyttömyyseläkkeestä päivärahaa vastaava osa sairausvakuutusrahastoon.

5. Merimieseläkelain mukainen perhe-eläke ja hautausavustus suhteessa muuhun eläketurvaan

Ainoastaan siinä tapauksessa, että perhe-eläkkeensaaja saa saman eläketapahtuman johdosta myös tapaturmavakuutus-, sotilasvamman-, tai liikennevakuutuslain mukaan huoltoeläketä, sovelletaan edellä kohdassa 2 mainittua 60 % yhteensovitus-sääntöä. Hautausavustus suoritetaan aina vähentämättömänä.

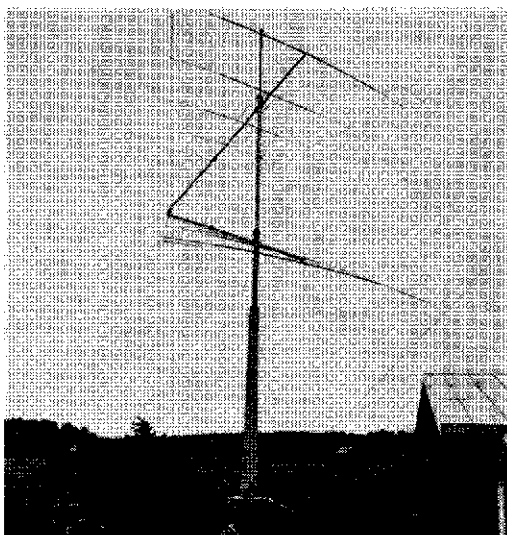
GUSTAF ERIKSON

SHIPOWNERS

MARIEHAMN—FINLAND

Fartyg:	d.w.t.
m.s. Sommarö	4.730/6.370
m.s. Gregersö	5.730
m.s. Eckerö	3.990
m.s. Newbuilding	2.500/3.900
m.s. Degerö	3.830
m.s. Granö	3.660
m.s. Styrö	2.500/3.500
s.s. Kungsö	3.200
s.s. Ramsö	2.905
m.s. Herrö	950/1.450
m.s. Norrö	980/1.410
m.s. Tingö refr	850/1.550
m.s. Rannö refr	830/1.540
m.s. Saggö refr	830/1.540
m.s. Järsö refr	850
m.s. Kallsö refr	850
m.s. Fiskö refr	650

LYHYTAALTO – OHG

Laivaradiopuhelujen määrä on vuosi vuodelta kasvanut ja hyvä radiopuhelinyhteys kauempaakin purjehtivasta laivasta varustamoon tai kotiväkeen on tarpeen. Lyhytaaltotoimintaamme ovat viime aikoihin saakka haitanneet tai ainakin hidastaneet:

1. Yhteiset taajuudet Rooma Radion kanssa. Roomalla on taipumus pyörittää levyä tai välittää puhelua käyttäen suuritehoisia lähettämiä useilla taajuusalueilla rinnakkain.

2. Yhteiset antennit Leppävaarassa olevien OFJ:n sähkölähettimien kanssa. Puhelälähettimen lähetyksentennin vaihto oli hidasta ja häiritsi myös OFJ:n toimintaa.

Molempiin edellämainittuihin seikkoihin on tämän vuoden aikana tullut parannus ja siitä tarkemmin seuraavassa.

Leppävaaran lähetyksasemalle on asennettu käytön uusi Racal-merkkinen n. 7 kW:n tehoinen lähitin käytettäväksi pääasiassa radiopuhelinliikenteessä. Lähettimen taajuusalue on 2–29,9999 MHz ja haluttu taajuus on valittavissa 100 Hz:n välein kauko-ohjauksella Keimolasta. Lähetyksluokat ovat:

A_{3H} (= kantoaalto + ylempi sivunauha; sanotaan myös AM:ksi), A_{3J} (= SSB, jossa USB ja LSB), A₁, A_{3B}, F₁ ja F₄, joista kolme ensimmäistä ovat meille käyttökelpoisimmat. Lähetyksluokat A_{3H} ja A_{3J} suovat meille mahdollisuuden sijoittua (Radio-ohjesäännön sivu 218 mukaisesti) Rooman kantoaallon ala- tai

yläpuolelle. Olemme johdonmukaisesti pyrkineet lähettämään kanavien alemmilla puoliskoilla käyttäen ohjesäännön määräämää ylempää sivunauhaa (USB).

Keimolassa oleva lähettimen kauko-ohjausyksikkö erillisine verkko-osineen on täysin transistoroitu ja se sisältää yli 300 transistoria ja lähes yhtä monta diodia. Siinä on mm. kaksi vakioulostulotason antavaa vahvistinta, joista toinen kytkettynä lähettimen modulointilinjaan varmistaa riittävän modulaation. Toinen vahvistin, joka on varsinaisesti tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan A_{3B}-lähetyksluokassa (ISB, independent sideband), on kytketty nyt vastaanotinpolelle varmistamaan, että myös maihin päin syötetään sopiva taso. Edellämainitun modulointilinjaan ja hehku- ja anodi-tasavirtaohjauksien lisäksi lähettimen kauko-ohjaus vaatii vain yhden Keimola–Leppävaara suuntaisen linkkipuhekanavan tai linjan, jota pitkin äänitaajuiset lähetyksluokan ja lähetyksaajuuden vaihtokäskyt menevät lähettimeen. Toimittaessa CW:llä tai FSK:lla tapahtuu lähettimen avaintaminen äänitaajuudella modulointilinjaan pitkin. Haluttu taajuus valitaan kuudella numeroidulla 10-asentoisella kytkimellä. Lähetykskytkimen ollessa St-by asennossa painetaan taajuudenvaihtonappia, jolloin valintakäsky lähtee lähettimeen ja sähköinen numerointidikaattori ohjausyksikössä siirtyy käskyn tahdissa osoittamaan valittua taajuutta. Lähetyksluokka valitaan painamalla sitä vastaavaa painonappia ja indikaattori osoittaa lähetyksluokan. Taajuusvalinta Leppävaaraan menee muutamassa sekunnissa, mutta lähettimen virittäminen voi kestää jopa 60 sekuntia. Valinnan jälkeen voidaan kytkin kääntää St-by asennosta lähetyks asentoon välittömästi ja lähtö tulee aikaan päälle.

Edellä kuvatun kauko-ohjausyksikön lisäksi lähettimen muodostavat Leppävaarassa olevat ohjainyksikkö ja päätevahvistinyksikkö. Ohjainyksikkö muodostaa vastaanottimensa kauko-ohjausmerkkien mukaisen taajuuden ns. synteesioskillaattoriperiaatteella ja ulostulotaajuuden poikkeama on enintään 1 Hz/1 MHz, joka on sama kuin yksikön perusoskillaattorin vakavuus. Ohjainyksikössä suoritetaan myös modulointi ja muu lähetyksluokan edellyttämä "muokkaus" ja yksikön 100 mW:n suuruusluokkaa oleva ulostulo sisältää jo lopullisen lähetykssignaalin, vaikkakin pienitehoisena. Tämä vahvistetaan lineaarisessa päätevahvistinyksikössä, joka virittyy automaattisesti diskriminaattorien ja servomoottorien avulla ohjainyksikön taajuudelle. Päätevahvistinyksikössä on automaattinen tasonsäädin estämässä tehovahvistimen yliohtautumisen.

Lähitin on kytketty asemarakennuksen läheisyyteen pystytettyyn Rohde & Schwartzin toimittamaan logaritmi-periodiseen suunnattavaan antenniin. Antennimasto on vapaasti seisova ja 36 m korkea.

Sen paksussa tyviosassa on antennin pyörityskoneisto. Antennimasto antennineen painaa yli 9 tonnia. Keimolasta kauko-ohjaten saadaan antenni pyörimään kymmeneen eri asentoon 36 asteen välein eli antenni hallitsee täydet 360 astetta. Antenni pyörii valittuun asentoon lyhintä tietä. Valinta tapahtuu painamalla yhtä kymmenestä itsevalaisevasta painonapista. Siihen syttyy vilkkuva valo, joka muuttuu tasaiseksi antennin kääntyttyä haluttuun suuntaan. Antennin saa syöttää tehoa pyörimisenkin aikana. Kauko-ohjaus tapahtuu linkillä ja vaatii lähetyks- ja paluukanavan. Kauko-ohjauslaitteiston käyttö on vaivatonta, mutta transistoroitu laitteisto on erittäin monimutkainen. Antennin taajuusalue on 6,5–30 MHz ja vahvistus 10–12 dB puolialtodynamiin verrattuna, joten antennien oikeaan suuntaukseen kannattaa kiinnittää huomio.

Vielä muutama hajanainen lyhytaalto – OHG:tä (OHG 2) koskeva asia. Erillinen 4,403 MHz:n A₃-lähetyksluokan lähettimen lisäksi levy voi pyöriä vain yhdellä taajuudella kerrallaan. Lähetyksantenni on käännettynä todennäköisimmin suuntaan Etelä-Itämeri/Engl. kanaali/Etelä-Amerikka, sillä suurin osa laivoistamme on sillä suunnalla. Varaudu siihen, ettei levyä pyöritetä jatkuvasti, sillä yhteisiä taajuuksia käytettäessä levyn jatkuva pyöriminen on törkeää, tai että levy saattaa pyöriä SSB:llä. OHG 2 kuuntelee 8230 ja 16498 ja klo 0900–1600 sa, joten halutessasi yhteyttä kutsu ja ilmoita kutsuasasi kuuntelemasi taajuus ja laivan sijainti. Vastaus saattaa viipyäkin, sillä menossa voi olla puhelu eri suuntaan ja eri taajuudella. OFJ:n sähkölähettimien kuuluminen saattaa antaa vihjeen sopivasta taajuudesta, vaikka lähettimet pyörivätkin suunta-antenneihin kytkettyinä.

Mikäli et yrityksistäsi huolimatta saa OFJ:ltä vastausta, yritä OHG 2:n kautta, sillä sähkötaajuutesi saattaa olla pahasti häiriintynyt. OHG 2 vastaanottaa sähköitä mahdollisuuksien mukaan asettaen luonnollisesti puheluohjauksen etusijalle; ilmoitus OFJ:lle menee kuitenkin joka tapauksessa.

Koska SSB:n käyttö lähivuotena lisääntyy, totuttuudella käyttämään sitä, mikäli vastaanottimesi laatu sallii. Jos lähettimesi menee SSB:lle tarjoa sitä maihin päin, sillä OHG 2:lla on käytettävissä hyvä SSB-vastaanotin.

Koska Racal-lähitin on helposti saatavissa CW:le ja esim. OFJ:n varataajuuksille 8706 tai 13105, voi OHG 2:n päivystäjät tarvittaessa työskennellä myös sähkötyksellä OFJ:n häiriintymättä. Luonnollisesti laiva käyttää tällöin omia sähkötyksentelutaajuuksiaan.

Selostamieni laitteiden monikäyttöisyydestä johtuen ovat käyttöhäiriöt mahdollisia ja onpa vikoja ollutkin jo odotettua enemmän. Vanha puhelälähitin toimii varalähettimenä ja sen lähetyksluokka on A₃ ja kantoaalto puhekanavien keskellä, kuten Rooma Radiolakin.

Toivottavasti yhä useammat lyhytaaltoradiopuheluyritykset tuottavat tuloksen.

Ja meidän luovumme vasta todella yritettyämme!

Nva

SINUNKIN PINTASI ALLA — — —

Veli radiosähkötäjä.

Olet parhaimmassa iässäsi. Tunnet itsesi alkutiellä kangerteleväksi tai olet varma itsestäsi, aina tilanteen mukaan; omaat joltisia kykyjä panna paperille ajatuksiasi, ehkä kärkein vedoin piirteletkin hyttisi hämärässä. Jos näin on, olet niinkuin minä olen ollut: vailla johtotähteä. Kykyä on, mutta ei ole uskallusta. Ei ole taitoa, ajattelet. Mutta, muistatko mitä merkitti se, kun ammoian ansioluetteloa (liitollekin) täyttäessäsi hetken tuumittuasi kirjoitit harrastukset-otsikon alle suorastan komeasti "kuvaamataiteet". Oli siinä sitten ohella pitsinnypläys tai radioamatööritoiminta, jokin pakotti sinua nimittämään ehkä vaatimattomakin piirtely- tai maalaustoimiasi "kuvaamataiteeksi". Hyttisi hiljaisuudessa, itsesi seurassa voit joskus, niinhän minäkin, hävetä itseäsi, moista suuluutta! Mutta, ajattele eteenpäin, sanan sisältöhan riippuu meistä itsestämme. Loppujen lopuksihan taito on niiden keinojen summa, joita voi käyttää hyväkseen kykyjen avulla... Jokaiselle on selvää, että kaikki käytämme vain vähäisen määrän kapasiteettiamme viedessä läpi osaamme tässä merkittävissä elämän teatterinäytännössä. Yritäpä, sinä, joka tiedät itsesi kyvykkääksi: Ota kynä käteesi ja piirrä vaikka oma kuvasi. Tutki, mikä erottaa eri ihmiset ulkonäöltään toisistaan; tutki, kuinka monimutkainen itse olet, kuinka monta sisältöä on 'ilme'-sanomalla; laajenna tutkimuskenttäsi ja yritä vangita paperille olennaisin osa kokemastasi niin, että kuvasta tulee yhtä näköinen kuin on kohde, itsestään, ilman ponnistuksia. Kuvaaminen ei olekaan niin helppoa. Muistan, kun nuorena piirsin hevosen. Opettajani sanoi tahallaan sitä koiraksi. Se sai minut tutkimaan, mitä olennaisia eroja on hevosen ja koiran rakenteessa. Ja tutkin omia aikaansaannoksiani, mitä ihmeen olennaisia yhtäläisyyksiä minun piirtämilläni hevosilla oli koirien ulkonäön kanssa...

Herätteitä on paljon: niitä sisältää itse elämän sanoma, lokin lento, laivan muodot, luonto itse. Piirrä oma kätesi niin, että sen voit kuvasta tunnistaa. Keksi itse lisää arkisia asioita, joiden kuvaaminen on jäänyt suorittamatta. Vaan älä anna periksi; isompaankin puuhun nouseaan tyvestä. Havaitse: mitä tutumpi on kohde, sitä vaikeampi on edetä. On ikäänkuin vaatisit yksityiskohdilta liikaa, siis näet kokonaisuuden koostuneena tarakoista osasista (tottahan vuosikausien pommitus tuottaa tuloksia). Mihin pyrit on, että näkisit kaiken samoin, pystyisit määrittelemään sivuseikat jää päärakenteet, kuvaamaan ne muuttumattomana paperille tai kankalle. Pääasioiden keskittämällä voitetaan halu ryhtyä korsi korrelta ja kaarnanpalanen kaarnanpalaselta saivartelemaan. Anna katsojallekin työtä ja yritä saavuttaa taito mahdollisimman vähällä ilmaista mahdollisimman paljon oleellista. Vertaile mallia ja tulostasi, vertaile sitä elämästä, jonka kuvattava saa tai sai aikaan ja elämästä, jonka kuva antaa. Jos olet tyytyväinen, olet joko normaalisti turtunut tai nero, jonka ei tarvitsisi tätä lukea. Katso uudestaan, kyllä jossakin vikaa täytyy olla (sorry, en minä omastakaan päänupistani mene takuuseen). Tapauksessa, että

et ole tyytyväinen, olet pelastettavissa ja, mikäli mahdollista, harjoittelemalla voit saavuttaa asteen, jossa sinulla on oikeus olla lähes tyytyväinen.

— Olin matkalla pohjoiseen laivalle, taas kerran. Mukanani sattui olemaan luonnoslehtiö. Junassa oli tuntemattomia ihmisiä, kohtalotovereita kansamatkustajia. Hiljaa ja kiinnostuneena aiheista hahmotelin ja piirsin. Perehdyin erilaisiin ihmisiin ja heidän ongelmansa näkyivät kasvoiltaan. Kaikkeni yritin ja olin kuin olinkin melko tyytyväinen yrittämiseeni ja jopa tuloksiin. Kasvoiltaan, nukkuvillekin, he kertoivat suutaan avaamatta elämänsä ilot ja surut, luonteensa heikkoudet ja kahlitun älykkyytensä, kunkin omansa mukaan.

Näin voi myös tarkkailla ihmisiä luonnollisina ilmiöinä, yksilöinä itse kehittämässään yhteiskunnassa. Ajan mittaan harjaantuu hetkessä näkemään ja erottamaan tietoiset ja tahdottomat vaikutelman antavat tekijät kohteissa.

Maalauksella ja teoksella yleensä ei ole arvoa tekemisen jälkeen; niinkuin et pidä ystävänsä satumoisin tapaamiasi myyjä, kengänliilottajia, taksi-kuskeja, partureita jne., he ovat sinulle vain välikappale, toimii tien tasoihtajana: jos osaat oikein vaatia itseltäsi ja opit näkemään virheesi, on sinulla voimaa kuluttaa jopa monta tuntia esineen, tapahtumantäi muun kohteen kuvaamiseen. Taiteilijathan ovat sisäisesti tasapainottomia, koska heitä repii pelko, että he olisivat voineet ehkä tehdä työnsä vielä paremmin... Jotka heistä ovat jo saavuttaneet kuuluisuutta ja jokapäiväisen leipänsä kuvauksellaan, ovat oppineet kokemaan työnsä kaupallisesti. Sanan 'kaupallinen' merkitys tässä on se, että taiteilija on asettunut (laskeutunut) yleisön ja taidearvostelijoiden lauman näkemyksen tasolle ennen "luomista".

Mutta me emme ole pyrkineetkään taiteilijaksi, ainakaan kaupalliseksi; meille riittää harrastuksen perusteiksi näennäisesti hyödyttömän ajankulutuksemme vaikutus omiin henkisiin ominaisuuksimme — rehellisen itsekkäästi ajatellen. Se 'silmiä', josta sisustusalalla puhutaan, on kehittämisen ja kouluttamisen tulos. Tosin joku ammuin annettu luonnolaki mainitsee, ettei mitään synny tyhjistä ja että ihmisen yritykset kuluttaa enemmän kuin on edes annettu ovat sinnikkaita, mutta pelastakaa se minkä voitte. Siis sinä, joka ajattelet itsestäsi erinomaista, todista se itsellesi. Samin sinä, joka vangusset henkiset kykyisi alemmuudentunteiden häkkiin, better late than never, unless it's your own funeral". Eihän kukaan missään päin ole ajatellutkaan itsestään mitään Rembrandtia tai Picassoa, mutta syytä on saattaa ukonkuvien piirteleminen terapian asteelta tarkoitukselliseksi paperinhaaskaukseksi. Ehkä, aika antaa joskus meillekin todisteen olemassaolomme oikeutuksesta muutenkin kuin kirkonkirjojen tasolla.

"wp"

KUKKATERVHDYKSET JOULUKSI

Ruuhkan välttämiseksi pyydämme lähettämään kukkatilauksenne hyvissä ajoin, mielummin kaksi viikkoa ennen joulua, mutta viimeistään 20. 12. -67 mennessä.

SR:n kukkapalvelu

SR:n TOIMINTAA JA TIEDOTUKSIA

1. 8. 1967—30. 9. 1967

Liiton hallituksen kokouksia on pidetty elokuun 7 ja syyskuun 7 ja 15 päivänä 1967.

Laila Torkkeli, joka on saanut II luokan kansainvälisen radiosähkötäjän todistuksen 28. 4. 1967, hyväksyttiin Suomen Radiosähkötäjäliiton jäseneksi 6. 9. 1967 jäsennumerolla 1223. Norjalaisen II luokan kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän oli suorittanut jo 11. 7. 1959.

Tammikuun 27 päivänä 1967 käydyissä neuvotteluissa Merenkulun Työnantajaliiton kanssa sovittiin siitä, että merityöaikalaan mukaisia ylityökorvauserusteita muutetaan työehtosopimusteitse siten, että jakaja 1970 vastaa teollisuudessa käytettyjä ylityökorvauksen laskemisperusteita ja että tähän tähtäävä tutkimus aloitetaan syksyllä 1967. Tämän mukainen ensimmäinen neuvottelutilaisuus Merenkulun Työnantajaliiton kanssa pidettiin 22. 8. 1967, jolloin sovittiin eräiden tilastotutkimusten suorittamisesta lokakuun loppuun mennessä, jolloin neuvotteluja jatketaan.

Vuonna 1967 toimeenpannussa virkamiesten kuoppakorotuksessa saivat yhden palkkausluokan korotuksen ainoastaan Ilmatieteellisen keskuslaitoksen radiosähkötäjät siten, että kahden vakinaisen ja neljän ylimääräisen radiosähkötäjän palkka korotettiin A 15 p:sta A 16 p:aan ja samalla korotettiin aseman viestipäällikön palkka A 20 p:sta A 21 p:aan.

Posti- ja lennätinhallituksen sanomalehdissä julkaiseman ilmoituksen mukaan otetaan tänä syksynä alkaville radiosähkötäjäkursseille 30 oppilasta, mikäli hakijoita on riittävästi. Liiton saatua tietää, että mainitusta ilmoituksesta huolimatta oli alkaneille kursseille otettukin 40 oppilasta, esitti liitto 18. 9. -67 Posti- ja lennätinhallituksen Radiosastolle lähettämässään kirjeessä liiton hallituksen vakavan huolestumisen radiosähkötäjien jatkuvan liikakoulutuksen johdosta. Erikoisesti tänä syksynä on työttömyys laivaradiosähkötäjien keskuudessa muodostunut poikkeuksellisen suureksi. Niinpä syyskuun lopussa oli meripäälystövälityksen ilmoituksen mukaan jo 53 radiosähkötäjää paikanhaki-joina.

Syyskuun 13 päivänä kävi liiton edustaja yhdessä Suomen Laivanpäälystöliiton ja Suomen Merimies-Unionin edustajan kanssa lähetystöikäynnillä Kauppa- ja teollisuusministeri Salosen luona esittämässä ehdotuksen, ettei lisenssiviraston antamia määräyksiä merenkulkijain palkkavaluutan käytön rajoittamisesta saatettaisi voimaan.

ITF ilmoitti 6. 9. -67 radiosähkötäjäjäsenjärjestöilleen lähettämässään kirjeessä järjestävänsä Genevessä 21. 9. -67 erikoiskokouksen radiosähkötäjiä varten, jossa kokouksessa käsitellään WARC:n kokoukseen liittyviä kysymyksiä. Hallitus katsoi, ettei liitolla ollut tällä kertaa mahdollisuuksia edustajan lähettämiseen tähän kokoukseen ja varsinkin, kun siellä käsiteltävistä kysymyksistä on liittomme kanta tullut jo esitetyksi pohjoismaisessa radiosähkötäjäkonferenssissa Oslissa.

Uusi laivatyöturvallisuuslaki, joka on annettu

"SATTUNEESTA SYYSTÄ"

Luettuani yhteisen ystävämme Sparksin postin-kulkua käsittelevän artikkelin äänenkannattajamme huhtikuun numerosta tuli mieleeni antaa kyseiseen asiaan vielä hiukan lisuketta. Ei Spaksin varustamo suinkaan niitä aivan hassuimpia ole, jos siellä veikot vielä jaksavat toivoa saavansa varustamon kautta lähetettyä postia Euroopan satamiin, kun Suomeen meno on tiedossa. Allamerkinneellä on kyseenalainen kunnia rimpuiilla varustamossa, jonka konttorihenkilökunnalle ei tulisi mieleenkään postin lähettäminen muualle kuin aivan lähimpään satamaan. Vai mitä arvellaan seuraavista esimerkeistä:

Aluksen ollessa linjaliikenteessä Euroopan ja Pohjois-Amerikan välillä (Suomi ei linjan varrella ole) saamme säännöllisesti varustamon kautta lähetettyä yksityispostia vain silloin, kun olemme kotimaata lähinnä olevassa satamassa ja aina laivaan saapuvien uusien miesten mukana. Osan siitä saa lähettää edelleen, mikäli vastaanottajat ovat laivan jättäneet. Sinne linjan toiseen päähän ei kukaan täysipäinen odotakaan mitään saavansa varustamon kautta. Ja paketit sitten. Olimme kerran lähdössä noin neljän kuukauden matkalle rapakon taakse. Englannista lähtiessämme tilasimme (ja maksoimme etukäteen) laivan valokuvia vähän jokaiselle laivalla palvelevalle. Kippari lupasi vielä kirjoittaa yhtiöön ja pyytää, että kyseisen lähetysten postista noutaisivat ja perille toimittaisivat. Liekö ukko kulta unohtanut asian, mutta joka tapauksessa saapuessamme nelisen kuukautta myöhemmin vanhalle mantereelle (ei Suomeen) oli muun postin joukossa kolme postitoimiston tiedoksi antoa, että lähetys nyt olisi noudettavissa postista, sekä asianomaisen valokuvafirman kirje, jossa tiedusteltiin, mikäs nyt on viinon mennuut, kun he ovat saaneet lähetysensä takaisin. Ei niin paljoa vaivaa viitsitty nähdä, että olisi lähetetty laivalle edes yksi tiedoksiannoista, jotta olisi pys-

tytty täyttämään kääntösivulla oleva valtakirja, jolla taas paketti olisi postista saatu ulos.

Ainakin kerran on yksityispaketti palautettu yhtiöstä lähettäjälle selittäen, että laiva tulee puolen vuoden päästä Suomeen.

Jatkuvasti tulee laivaan postia miehille, jotka on jo ajat sitten pestattu pois.

Ainakin kerran on laivaan osoitettu pikakirje lähetetty laivaan, vaikka vastaanottaja oli yhtiön omia kippareita, kirjeen tullessa lomalla, ja asuu vajaan kahdensadan metrin päässä yhtiön konttorista.

Ja sokerit pohjalla: Olipa kerran konemestari, joka sai ulosmittauslapun. Huomautettakoon, että kyseessä ei ollut lapseneläke, vaan joskus ulkomailta maksamatta jäänyt lasku. No, vaadittava summa pidätettiin miehen tililtä, eikä siihen ollut kellään mukisemista, selvään asiaan. Kului aikaa ja tupakkaa ja kyseinen veli lähti lomille. Palasi aikanaan takaisin ja kertoi kummia. Kotiin tullessaan oli hän oikopäästä joutunut kiiltävänappisten "kissalan poikien" kyytiin, sai kuulla olevansa etsintäkuulutettu ja vietiin kamarille, kuten ainakin asiaan kuuluu. Syynä oli, ettei yhtiö ollut tilittänyt ulosmitattua summaa eteenpäin, vaikka viimeisen maksuerän pidätyksestä oli jo kulunut lähes vuosi. Asian selvittyä päästivät poliisisedät konemestariimme oitis vapaalle jalalle, eikä yhtiökään kehdannut vaatia mieheltä itseltään mitään myöhästymissakkoja, vaan lienee maksanut ne kiltisti itse.

Kukaties ei mikään pykälä suoraan velvoitakaan varustamoita huolehtimaan postinkulusta. Mutta ellei velvoita, miksei asiasta suoraan ilmoiteta kansalaisille, vaan hoidellaan touhut tuohon tuttuun halli väliä-tyyliin? Moista mieltäkääntävää leväperäisyyttä ei ainakaan meikäläisten järkiväähä voi selittää muuksi kuin laiskuudeksi. Johtunee merimiehen halveksimisesta! Onko eriäviä mielipiteitä?

"Muuan tavallinen kipinä"

JÄSENMAKSUT

Liiton vuosikokous (18. 2. 1967) vahvisti uudet määräykset jäsenmaksujen maksamisesta. Nämä ohjeet julkaistiin Radiosähkötäjä-lehdessä n:o 1/67 ja lisäksi postitettiin ohjeet erikseen jokaiselle liiton jäsenelle lähetetyssä kirjeessä helmi- maaliskuun aikana.

Erikoisesti on nyt muistettava, että ellei kaikki jäsenmaksut mahdollisine lisämaksuineen ole saapuneet liitolle viimeistään joulukuun 31 päivänä 1967, erotetaan tällainen jäsen liitosta jo heti tammikuun 1 päivänä 1968. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että jäsenmaksu tai loppuosa jäsenmaksusta on maksettava liiton postisiirtotilille n:o 7590 viimeistään 30. 12. -67, jolloin se ehtii tulla postisiirtokonttorissa kirjatuksi liiton postisiirtotilille seuraavana päivänä, eli 31. 12. 1967.

Mikäli olette epävarma siitä, ovatko kaikki jäsenmaksunne myöhästymisilmoitteen maksetut, tiedustelkaa asiaa liiton toimistosta välttyäkseenne ikävältä yllätykseltä tulla erotetuksi liitosta jo tammikuun 1 päivänä 1968.

Hallitus

Helsinki 30. 9. 1967

Tj